

Terningkast 4: Slett ikke følt med «Kræsj» i Asker

GODE: Danserne innsats bidro til å heve totalinntrykket av årets revy. Foto: EVA GROVEN

Av [Eyvind Sverre Menne](#)

Publisert: 31. januar 2019, kl. 23:02

Askerrevyen «Kræsj» traff godt. Det er ikke bra i trafikken, men flott på scenen.

DEL

- -
- Det var to ting spesielt som skal fremheves i årets Askerrevy «Kræsj», og det var danserne og bandet.

Danserne fikk velfortjent entre scenen mange ganger. De bød på høyt tempo, presisjon og spennende koreografier. Og ikke minst full konsentrasjon, det tenderte nesten mot proffe saker. En artig vri var at publikum først fikk se en film med danserne vist på skjerm. De danset i Asker sentrum og på skolen, så plutselig kom de inn på scenen.

Bandet var også bra, ikke noe feilspill å spore. Lydbildet var tett, godt og kontant. At det fikk slippe mye til slik som danserne, var et annet lurt trekk av revyen. Det gjorde ingen ting at man lot riggingen ta litt tid, for det var rett og slett herlig å høre bandet spille imens. Noe som jekket opp totalinntrykket av revyen betraktelig.

Andre del traff mest

Det var en revy med mange sketsjer, og de hadde litt varierende kvalitet. Noen var innertierte, andre traff ikke helt midt i blink, men ingen var nederst på stigen, langt ifra. Og det var i andre del av revyen de fleste høydepunktene kom.

Men i første del var det også noen godbiter, som da de herjet litt med kommunesammenslåingen mellom Asker, Røyken og Hurum. Og selvfølgelig dukket spørsmålet om hvor ordførerkjedet hadde blitt av. Conradi fikk høre at; «Sånn går det når du inviterer Røyken på julebord». Den får stå for revyens regning, men moro var det.

Sinna som fy

Nummeret med familien som hadde vært på sinnemestringskurs var veldig artig, for sinna var de fortsatt. Meget bra spilt, med hundre prosent innlevelse, seks på moro-terningen. Sekvensen med fiktive Asker amatørteaters versjon av universets tilblivelse var også en lattervekker. Solen satt fast i scenedøren, Jorden gråt over at det skulle bli liv på planeten, og vel ute på scenen ble solen dunket ned av stjerne, skikkelig fornøyet surrealitisk.

Og det var jo nettopp det revyen handlet om, at alt går ikke helt etter planen. Noen ganger krasjer det bare oss mennesker og planeter imellom.

Men det var ikke alt som smalt like bra. Tekstmaterialet svingte i kvalitet, iblant var det noe plumpt, men ikke ofte. Og enkelte sketsjer manglet skikkelig trøkk. Det glitret som nevnt over skuespilleriet til tider, men også her var det noe ujevnt gjennom revyen.

Få nyhetene servert i innboksen.